

איכה פרק א

{א} איכה | ישבה בוד העיר רבתי עם היתה פאלמנה רבתי בגוים שרתי במדינות היתה למס: **{ב}** בכו תבכה בלילה ודמעתה על לחיה אין-לה מנחם מכל-אהביה כל-רעיה בגדו בה היו לה לאיבים: **{ג}** גלתה יהודה מעלי ומרב עבדה היא ישבה בגוים לא מצאה מגוח כל-רדפיה השיגוה בין המצרים: **{ד}** דרכי ציון אבלות מבלי פאי מועד כל-שעריה שוממין כהניה נאנחם בתולתיה נוגות והיא מר-לה: **{ה}** היו צריה לראש איביה שלו פי-יהנה הוגה על רב-פשעיה עולגיה הלכו שבי לפני-צר: **{ו}** ויצא (מן)-בת-ציון כל-הדגה היו שריה פאילים לא-מצאו מרעה וילכו בלא-כח לפני רודף: **{ז}** זכרה ירושלים מי עניה ומרודיה כל מחמדיה אשר היו מימי קדם בנפל עמה ביד-צר ואין עוזר לה ראוה צרים שחקו על משפתה: **{ח}** חטא חטאה ירושלים על-פן לנידה היתה כל-מכבדיה הזילוה פי-ראו ערותה גם-היא נאנחה ותשב אחור: **{ט}** טמאתה בשוליה לא זכרה אתריה ותירד פלאים אין מנחם לה ראה יהוה את-ענני פי הגדיל אויב: **{י}** ידו פרש צר על כל-מחמדיה פי-ראתה גוים באו מקדשה אשר צויתה לא-יבאו בקהל לה: **{יא}** כל-עמה נאנחים מבקשים לחם נתנו (מחמודיהם) מחמדיהם באכל להשיב גפש ראה יהוה והפיטה פי היתי זוללה: **{יב}** לוא אליכם כל-עברי דרו הביטו וראו אם-יש מכאוב כמכאבי אשר עולל לי אשר הוגה יהוה ביום חרון אפו: **{יג}** מפרום שלח-אש בעצמתי וירדנה פרש רשת לרגלי השיבני אחור נתנני שממה כל-היום דוה: **{יד}** נשקד על פשעי בידו ישתרגו עליו על-צוארי הכשיל כחי נתנני אדני בידי לא-אובל קום: **{טו}** סלה כל-אפירי | אדני בקרבי קרא עלי מועד לשפר בחוגי גת דרו אדני לבתולת בת-יהודה: **{טז}** על-אלה | אני בוכיה עיני | עיני ירדה מים פי-רתק ממני מנחם משיב נפשי היו בני שוממים פי גבר אויב: **{יז}** פרשה ציון בידיה אין מנחם לה צנה יהנה ליעקב סביביו צריו היתה ירושלים לנדה ביניהם: **{יח}** צעיק הוא יהנה פי פיהו מגריתי שמעו-נא כל-(עמים) העמים וראו מכאבי בתולתי ובחורי הלכו בשבי: **{יט}** קראתי למאהבי הקמה רמוני כהני וזקני בעיר גועו פי-בקשו אכל למו ושיבו את-נפשם: **{כ}** ראה יהנה פי-צר-לי מעי חמרמו נהפד לפי בקרבי פי מרו מגריתי מתוץ שפלה-חרב בבית כמות: **{כא}** שמעו פי נאנחה אני אין מנחם לי כל-איבי שמעו רעתי ששו פי אתה עשית הבאת יום-קראת ויהיו כמוני: **{כב}** תבא כל-רעתם לפניה ועולל למו כאשר עוללת לי על כל-פשעי פי-רבבות אנחתי ולפי דוי: **{כג}**

איכה פרק ב

{א} איכה יליב באפו | אדני את-בת-ציון השליף משמים ארץ תפארת ישראל ולא זכר
הדם-רגליו ביום אפו: **(ו) {ב}** בלע אדני (לא) ולא חמל את כל-נאות יעלב הרס בעברתו
מבצרי בת-יהודה הגיע לארץ חלל ממלכה ושריה: **(ו) {ג}** גדע בחרי-אף כל קרו ישראל
השיב אחר ימינו מפני אויב ויבער בייעקב פאש להכה אכלה סביב: **(ו) {ד}** דרו קשתו
כאויב נצב ימינו פאר ויהרג כל מחמדי-עין באהל בת-ציון שפך פאש חמתו: **(ו) {ה}** הנה
אדני | כאויב בלע ישראל בלע כל-ארמנותיה שחת מבצרי וירב בבת-יהודה תאניה ואניה:
(ו) {ו} ויחמס פגן שכו שחת מועדו שפח יהנה | בציון מועד ושבת וינאץ בזעם-אפו מלך
וכהו: **(ו) {ז}** זנח אדני | מזבחור נאר מקדשו הסגיר ביד-אויב חומת ארמנותיה קול נתנו
בבית-יהנה פיום מועד: **(ו) {ח}** חשב יהנה | להשחית חומת בת-ציון נטה קו לא-השיב ידו
מבלע ויאבל-תל וחומה יתנו אמללו: **(ו) {ט}** טבעו בארץ שעריה אבד ושבר בריחיה מלכה
ושריה בגוים אין תורה גם-נביאיה לא-מצאו חזון מיהנה: **(ו) {י}** ישובו לארץ ידמו זמני
בת-ציון העלו עפר על-ראשם חגרו שקים הורידו לארץ ראשון בתולת ירושלם: **(ו) {יא}**
כלו בדמעות עיני חמרמרו מעי נשפך לארץ כבדי על-שבר בת-עמי בעטף עולל ויוזק
ברחכות קריה: **(ו) {יב}** לאמתם יאמרו איה דגן ויין בהתעטפם כחלל ברחכות עיר
בהשפך נפשם אל-חיק אמתם: **(ו) {יג}** מה-אעידך מה אדמה-לך הבת ירושלם מה
אשוה-לך ואנחמך בתולת בת-ציון פי-גדול פים שברך מי ירפא-לך: **(ו) {יד}** נביאיה חזו
לך שוא ותפל ולא-גלו על-עונך להשיב (שביתך) שבותך ויחזו לך משאות שוא ומדוחים:
(ו) {טו} ספקו עליה פפים כל-עברי דרו שרקו וינעו ראשם על-בת ירושלם הזאת העיר
שיאמרו פלילת יפי משוש לכל-הארץ: **(ו) {טז}** פצו עליה פיהם כל-אויביה שרקו
ויחרקו-שן אמרו בלענו אה זה היום שקוינהו מצאנו ראינו: **(ו) {יז}** עשה יהנה אשר זמם
בצע אמרתו אשר צנה מימי-קדם הרס ולא חמל וישמח עליה אויב הרים קרו צריה: **(ו)**
{יח} צעק לבם אל-אדני חומת בת-ציון הורידו כנחל דמעה יומם וליילה אל-תתני פוגת לך
אל-תדם בת-עונך: **(ו) {יט}** קומי | רני (בליל) בליילה לראש אשמרות שפכי כמים לפר
נכח פני אדני שאי אליו פפיה על-נפש עולליה העטופים ברעב בראש כל-חוצות: **(ו) {כ}**
ראה יהנה והפיטה למי עוללת מה אם-תאכלנה נשים פרים עללי טפחים אם-יהרג במקדש
אדני פתו ונביא: **(ו) {כא}** שכבו לארץ חוצות גער וזקון בתולתי ובחורי נפלו בחרב הרגת
ביום אפך טבחתי לא חמלתי: **(ו) {כב}** תקרא כיום מועד מגורי מסביב ולא הנה ביום
אף-יהנה פליט ושגיד אשר-טפחתי ורפיתי איבי כלם: **(פ)**

איכה פרק-ג

{א} אני הגבר ראה עני בשכט עברתו: **{ב}** אותי נהג וילך תשף ולא-אור: **{ג}** אף בי יעב
יהפך ידו כל-היום: **(ו) {ד}** בלה בשרי ועורי שבר עצמותי: **{ה}** בנה עלי ויקף ראש
ותלאה: **{ו}** במחשבים הושיבני כמתי עולם: **(ו) {ז}** גדר בעדי ולא אצא הכביד נחשתי:
{ח} גם פי אזעל ואשוע שחם תפלתי: **{ט}** גדר דרכי בגזית נתיבתי ענה: **(ו) {י}** דב ארב

הוא לִי (אריה) אָרִי בְּמִסְתָּרִים: **{יא}** דְּרָכֵי סוֹכֵר וַיִּפְשַׁחֲנִי שְׁמִנִי שְׁמִם: **{יב}** דָּרָךְ קִשְׁתּוֹ וַיִּצְיִבְנִי כַּמְטָרָא לַחֲזִי: **{יג}** הִבִּיא בְּכִלְיוֹתַי בְּנִי אֲשַׁפְתּוּ: **{יד}** הִיִּיתִי שָׁחֵק לְכָל-עַמִּי נִגְיַנְתֶּם כָּל-הַיּוֹם: **{טו}** הַשְׁבִּיעֵנִי בְּמַרְוֵרִים הַרְנֵנִי לַעֲנָה: **{טז}** וַיִּגְרַס בְּחֻצֵי שְׂפִי הַכְּפִישְׁנִי בְּאֶפְרַי: **{יז}** וַתִּזְנַח מִשְׁלֹם נַפְשִׁי נְשִׁיתִי טוֹבָה: **{יח}** וְאָמַר אֶבְדַּ נְצֻחֵי וַתּוֹחַלְתִּי מִיְהוָה: **{יט}** זָכַר-עֲנִי וּמְרוֹדֵי לַעֲנָה וְרֹאשׁ: **{כ}** זָכֹר תִּזְכּוֹר (ותשיח) וַתְּשׁוּחַ עָלַי נַפְשִׁי: **{כא}** זֹאת אֲשִׁיב אֶל-לִבִּי עַל-כֵּן אוֹחִיל: **{כב}** חֲסִדֵי יְהוָה כִּי לֹא-תִמְנוּ כִּי לֹא-כָלוּ רַחֲמָיו: **{כג}** חֲדָשִׁים לִבְקָרִים רַבָּה אֲמוֹנָתָךְ: **{כד}** חֲלָקֵי יְהוָה אֲמַרְהָ נַפְשִׁי עַל-כֵּן אוֹחִיל לָךְ: **{כה}** טוֹב יְהוָה לִקְוֹי לְנַפֵּשׁ תִּדְרָשְׁנוּ: **{כו}** טוֹב וַיִּחַיֵּל וְדוֹמָם לַתְּשׁוּעָתָהּ יְהוָה: **{כז}** טוֹב לְגָבֵר כִּי-יִשָּׂא עַל בְּנֵעָרָיו: **{כח}** יֵשֵׁב בְּדֹד וַיִּלְדֵם כִּי נָטַל עָלָיו: **{כט}** יִתֵּן בְּעַפְרָא פִּיהוּ אוֹלֵי יֵשׁ תִּקְוָה: **{ל}** יִתֵּן לַמַּכֵּהוּ לְחֵי יִשְׁבַּע בְּחֶרֶפָה: **{לא}** כִּי לֹא יִזְנַח לְעוֹלָם אֲדֹנָי: **{לב}** כִּי אִם-הוֹלָה וְרַחֵם כָּרֵב (חסדו) חֲסִדָּיו: **{לג}** כִּי לֹא עָנָה מִלְּבֹו וַיִּגָּה בְּנִי-אִישׁ: **{לד}** לְדַכָּא תַּחַת רַגְלָיו כָּל אֲסִירֵי אֶרֶץ: **{לה}** לְהַטּוֹת מִשְׁפַּט-גָּבֵר נִגְדַּ פְּנֵי עֲלִיוֹן: **{לו}** לַעֲנֹת אָדָם בְּרִיבֹו אֲדֹנָי לֹא רָאָה: **{לז}** מִי זֶה אָמַר וַתְּהִי אֲדֹנָי לֹא צָוָה: **{לח}** מִפִּי עֲלִיוֹן לֹא תִצָּא הַרְעוֹת וְהַטּוֹב: **{לט}** מֵה-יִתְאוּנוֹן אָדָם חֵי גָבֵר עַל-(חטאו) חֲטָאִיו: **{מ}** נִחַפְּשָׁה דְרָכֵינוּ וְנִחַקְרָה וְנִשְׁוֹבָה עַד-יְהוָה: **{מא}** נִשָּׂא לְבַבְנוּ אֶל-כַּפְּיִם אֶל-בְּשָׁמַיִם: **{מב}** נִחְנוּ כְּשִׁלְעָנוּ וּמְרִינוּ אֲתָהּ לֹא סִלַּחְתָּ: **{מג}** סִפְתָּה בְּאֶף וַתִּרְדְּפֵנוּ הַרְגַּתָּ לֹא חֲמַלְתָּ: **{מד}** סִכּוֹתָה בְּעֵנֶן לָךְ מִעֲבוֹר תִּפְלָה: **{מה}** סִחֵי וּמְאוֹס תְּשִׁימְנוּ בְּקֶרֶב הָעַמִּים: **{מו}** פָּצוּ עֵלְנוּ פִּיהֶם כָּל-אֲיָבֵינוּ: **{מז}** פָּחַד וּפְחַת תְּהִי לָנוּ הַיֵּשׁוּעָה וְהַשְׁכָּר: **{מח}** פִּלְגֵי-מַיִם תִּרְדַּ עֵינֵי עַל-שֶׁבֶר בַּת-עַמִּי: **{מט}** עֵינֵי נִגְרָה וְלֹא תִדְמָה מְאִין הַפְּגוֹת: **{נ}** עַד-יִשְׁקִיף וְיֵרָא יְהוָה מִשְׁמַיִם: **{נא}** עֵינֵי עוֹלָלָה לְנַפְשִׁי מִכָּל בְּנוֹת עִירֵי: **{נב}** צוֹד צְדוֹנֵי כַּצְפוֹר אֲיָבֵי חַנּוּם: **{נג}** צָמְתוּ בְּבוֹר חֲלֵי וַיִּדּוּ-אָבֹן בֵּי: **{נד}** צָפוּ-מַיִם עַל-רֹאשֵׁי אֲמַרְתִּי נִגְזַרְתִּי: **{נה}** קִרְאתִי שְׁמֶךָ יְהוָה מִבוֹר תַּחֲתִיּוֹת: **{נו}** קוֹלִי שְׁמַעְתָּ אֶל-תַּעֲלֵם אֲזַנְךָ לְרוֹחַתִּי לְשׁוֹעַתִּי: **{נז}** קִרְבַּת בָּיִם אֲקַרְאֶךָ אֲמַרְתָּ אֶל-תִּירָא: **{נח}** רַבַּת אֲדֹנָי רִיבֵי נַפְשִׁי גְּאֵלְתָּ תִּי: **{נט}** רֹאיתָה יְהוָה עֲנֹתַי שְׁפֹטָה מִשְׁפָּטִי: **{ס}** רֹאיתָה כָּל-נִקְמָתְךָ כָּל-מִחְשַׁבְתְּךָ לִי: **{סא}** שְׁמַעְתָּ חֶרְפָּתְךָ יְהוָה כָּל-מִחְשַׁבְתְּךָ עָלַי: **{סב}** שְׁפָתֵי קוֹמִי וְהִגִּידוּנִם עָלַי כָּל-הַיּוֹם: **{סג}** שִׁבְתֶּם וְקִימְתֶם הַבִּיטָה אֲנִי מִנְּגִינְתֶם: **{סד}** תְּשִׁיב לָהֶם גְּמוּלָה יְהוָה כְּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם: **{סה}** תִּתֵּן לָהֶם מַגְנַת-לֵב תִּאֲלָתֶךָ לָהֶם: **{סו}** תִּרְדֹּף בְּאֶף וַתִּשְׁמִיֵּם מִתַּחַת שְׁמַיִ יְהוָה: **{סז}**

איכה פרק-ד

{א} אֵיכָה יוֹעַם זָהָב יִשְׁנֹא הַכֶּתֶם הַטּוֹב תִּשְׁתַּפְּכֵנָה אֲבִנֵי-קֹדֶשׁ בְּרֹאשׁ כָּל-חוֹצוֹת: **{ב}** בְּנֵי צִיּוֹן הַיְקָרִים הַמְּסֻלָּאִים בְּפֹז אֵיכָה נִחַשְׁבוּ לְנִבְלֵי-חֶרֶשׁ מַעֲשֵׂה יְדֵי יוֹצֵר: **{ג}** גַּם-(תנין) תַּנִּים תִּלְצוּ שֵׁד הַיְנִיקוּ גוֹרִיהֶן בַּת-עַמִּי לְאֶכְזָר (כי) עֲנִים) כִּי עֲנִים בַּמְדָּבָר: **{ד}** דַּבֵּק לְשׁוֹן יוֹנֵק אֶל-חֶכְו בְּצִמָּא עוֹלָלִים שְׁאֵלוּ לָחֵם פֶּרֶשׁ אֵין לָהֶם: **{ה}** הָאֲכָלִים לְמַעַדְנֵיִם נִשְׁמוּ בַחוֹצוֹת הָאֲמִנִים עָלַי תוֹלַע חֲבָקוּ אֲשַׁפְתּוֹת: **{ו}** וַיִּגְדַּל עֲזוֹן בַּת-עַמִּי

מחטאת סלם ההפוכה כמו-רגע ולא-תלו בה ידים: (o) {ז} זפו נזיריה משלג צחו מחלב
אדמו עצם מפנינים ספיר גזרתם: (o) {ח} חשך משחור תאדם לא נפרו בחוצות צפד עורם
על-עצמם יבש הנה כעץ: (o) {ט} טובים היו חללי-חרב מחללי רעב שגם יזובו מדקרים
מתנובת שדי: (o) {י} ידי נשים רחמניות בשלו ילדיהו היו לברות למו בשבר בת-עמי: (o)
יא כלה יהנה את-חמתו שפף תרון אפו ויצת-אש בציון ותאכל יסודתיה: (o) **יב** לא
האמינו מלכי-ארץ (וכל) כל ישבי תבל כי יבא צר ואוליב בשערי ירושלם: (o) **יג** מחטאת
נביאיה עונות כהגיה השפכים בקרבה גם צדיקים: (o) **יד** נעו עורים בחוצות נגאלו בדם
בלא יוכלו יגעו בלבשיהם: (o) **טו** סורו טמא קראו למו סורו סורו אל-תגעו כי נצו
גם-נגעו אמרו בגוים לא יוסיפו לגור: (o) **טז** פגי יהנה חלקם לא יוסיף להביטם פגי כהנים
לא נשאו (זקנים) וזקנים לא חגנו: (o) **יז** (עודינה) עודינו תכלינה עינינו אל-עזרתנו הכל
בצפיתנו צפינו אל-גוי לא יושע: (o) **יח** צדו צעדינו מלכת ברחבתינו קרב קצינו מלאו
ימינו כי-בא קצינו: (o) **יט** קלים היו רדפינו מנשרי שמים על-ההרים דלקנו במדבר ארבו
לנו: (o) **כ** רוח אפינו משיח יהנה נלכד בשחיתותם אשר אמרנו בצלו גתנה בגוים: (o)
כא שישי ושחיל בת-אדום (יושבתי) יושבת בארץ עוז גם-עליה תעבר-פוס תשפרי
ותתערי: (o) **כב** תם-עונד בת-ציון לא יוסיף להגלותה פקד עונד בת-אדום גלה
על-חטאתיה: (פ)

איכה פרקה

א זכר יהנה מה-הנה לנו (הביט) הביטה וראה את-חרפתנו: **ב** נחלתנו נהפכה לזרים
בתנו לנכרים: **ג** תומים הלינו (איז) ואין אב אמתנו פאלמנות: **ד** מימינו בכסף שתינו
עצינו במתיר יבאו: **ה** על צנארנו נרדפנו יגענו (לא) ולא הונח-לנו: **ו** מצרים נתנו לך
אשור לשבע לחם: **ז** אבתינו חטאו (אינם) ואינם (אנחנו) ואנחנו עונתיהם סבלנו: **ח**
עבדים משלו לנו פרק אין מיגם: **ט** בנפשנו נביא לחמנו מפני חרב המדבר: **י** עורנו
פתנור נכמרו מפני זלעפות רעב: **יא** נשים בציון ענו בתלת בערי יהודה: **יב** שרים ביגם
נתלו פגי זקנים לא נהדרו: **יג** בחורים טחון נשאו ונערים בעץ פשלו: **יד** זקנים משער
שבתו בחורים מנגינתם: **טו** שבת משוש לבנו נהפך לאכל מחלנו: **טז** גפלה עטרת
ראשנו אוי-גא לנו כי חטאנו: **יז** על-זה הנה דנה לבנו על-אלה חשכו עינינו: **יח** על
הר-ציון ששמים שועלים הלכו-בו: (פ) **יט** אתה יהנה לעולם תשב פסאך לזר ודור: **כ**
למה לנצל תשפחנו תעזבנו לארד ימים: **כא** השיבנו יהנה | אליה (ונשוב) ונשובה חגש
ימינו כקדם: **כב** כי אם-מאס מאסתנו קצפת עלינו עד-מאד: (פפפ)